

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/128/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712211125
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8712211125.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandrávej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Petra Straku v právnej veci navrhovateľa F. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., D. N., zastúpená advokátskou kanceláriou mzlegal s.r.o., IČO: 36 816 529, Malacky, Bernolákova 2425/2, proti odporcovi Catering International s.r.o., IČO: 44 425 775, Poprad, 1.mája 220/19, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Dagmarou Schmidtovou, Poprad, Hlavná 1416/28, v konaní o zaplatenie 2.307,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 11C/396/2012-47 zo dňa 18.04.2013 takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania vo výške, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku na účet jej právneho zástupcu v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke istinu 2.307,- Eur a nahradiť trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 1.008,86 Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“

Odporca je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Poprad trovy konania za súdny poplatok v sume 138,42 Eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku“.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vychádzal zo skutkových zistení podľa ktorých žalovaný poskytuje stravovacie služby pre zamestnancov spoločnosti Tesco na území Slovenska vo viacerých prevádzkach. Ďalej zo zistenia, že dňa 17.10.2011 žalobkyňa v jedálni hypermarketu v Tesco U., ktorú prevádzkuje žalovaný konzumovala žemľovku. Ďalej so zistenia, že Regionálny úrad verejného zdravotníctva Bratislava, hlavné mesto vykonal kontrolu v uvedenom zariadení, ktoré sa dotýkalo dodržiavania jednotlivých potravín uskladnenia a hygieny celej prevádzky. Ďalej vychádzal z posudku o bolestnom MUDr. O. G. zo dňa 21. 12. 2011, podľa ktorého bola stanovená bodová hodnota 150 bodov a diagnóza u žalobkyne salmonela, pričom bola práceneschopná od 19.10. 2011 do 19. 12. 2011. Príčinou poškodenia na zdraví bola konzumácia žemľovky v závodnej jedálni. Ďalej zo zistenia, že na prvostupňovom súde prebiehajú ďalšie konania o náhradu škody kde vystupuje na strane žalobcov viacero účastníkov a žalujú žalovaného pričom príčinou vzniku škody je totožná udalosť.

Na takto zistený skutkový stav prijal právny názor, podľa ktorého žalovaný je zodpovedným za škodu, ktorú si žalobkyňa uplatnila v návrhu. Mal za preukázané, že príčinou ochorenia žalobkyne bola konzumácia žemľovky, ktorá bola príčinou jej zhoršeného zdravotného stavu. Žalovaný vzhľadom na svoju objektívnu zodpovednosť nepreukázal iné skutočnosti ktorými by sa svojej objektívnej zodpovednosti zbavil. U žalovaného mal za preukázané, že vykonáva činnosť vymedzenú v predmete jeho činnosti a spĺňa predpoklady prevádzkovej činnosti podľa § 420 a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Priznal tak žalobkyňi náhradu za bolestné. Poukázal na ustanovenie § 420 ods.1, 2, 3, § 420a, § 444, § 445, § 446, § 447 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1, 2, § 3 ods. 1 ods. 2 ods. 3, ods. 4, § 4 ods. 1 § 5 ods. 2 zákona číslo 437/2004 Z.z.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnej žalobkyňi právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za úkony právnych služieb spolu vo výške 438,19 Eur, ďalej z náhrady hotových výdavkov a náhrady cestovných výdavkov vo výške 283,82 Eur a náhrady za straty času vo výške 249,79 Eur. Spolu náhrada trov právneho zastúpenia bola priznaná prvostupňovým súdom úspešnej žalobkyňi vo výške 1.008,86 Eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na doplnenie dokazovania v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písmeno h/ O.s.p.

V odvolaní ďalej uviedol, že prvostupňový súd neposúdil podmienky prípadného spolupôsobenia škody žalobcom. Poukázal na to, že v konaní žalobca nepredložil nijakú lekársku správu iba posudok o bolestnom a svoj subjektívny popis choroby. Nebolo preukázané, ani nebolo skúmané, či žalobca v ten istý deň okrem žemľovky skonsumoval niečo iné. V zmysle ustanovenia § 420 a ods. 3 Občianskeho zákonníka je jednou z podmienok úplného alebo čiastočného vyvinenia aj keď ku škode došlo aj vlastným konaním poškodeného. Súd nepreskúmal či k danej situácii nedošlo, keďže podľa lekárskeho vyšetrení zamestnancov žalovaného z októbra 2011, ktorí tiež konzumovali žemľovku neboli preukázané nejaké komplikácie. Žalovaný disponuje iba ústnou informáciou, že výsledky kontroly boli negatívne. Prvostupňový súd ju však nepreveroval.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. Tvrdenia uvádzané žalovaným v odvolaní považuje za účelové a zavádzajúce. Informáciu, že v prevádzke obchodného reťazca Tesco prevádzkovali, respektíve distribuovali zlacnené majonézové šaláty považuje za irelevantnú vo vzťahu k meritu veci, pretože žalobkyňa uviedla na pojednávaní pred súdom, že v uvedený deň nič iné okrem žemľovky nekonzumovala a deň predtým jedla okolo šiestnastej hodiny, pričom zdravotné ťažkosti žalobkyne nastali 2 až 3 hodiny po konzumácii žemľovky takisto ako u ostatných konzumentov, ktorí vystupujú ako žalobcovia v iných konaniach vedených na prvostupňovom súde. Výskyt infekčného ochorenia salmonela bol potvrdený u jedného zo zamestnancov žalovanej, čo potvrdzuje správa ako aj rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava zo dňa 12. 01. 2012. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania tak ako ich naznačil žalovaný považuje za nadbytočné.

Krajský súd Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a po tom ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.). Rozsudok prvostupňového súdu považuje za vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

V konaní začatom dňa 20. 08. 2012 vymáha žalobkyňa sumu 2.307,- Eur ako náhradu škody spôsobenej jej žalovaným ako organizáciou prevádzkujúcou činnosť - stravovacie služby. Tým, že žalovaný 17.10.2011 v jedálni hypermarketu Tesco U. ponúkal jedlo - žemľovku po skonkumovaní ktorej nastali u žalobkyne zdravotné komplikácie, ktoré si neskôr vyžiadali práceneschopnosť, bola jej diagnostifikovaná salmonela Enterdis.

Žalovaný vo svojej procesnej obrane navrhoval zamietnutie žaloby. Mal zato, že žalobkyňa nepreukázala príčinnú súvislosť medzi porušením jeho povinností a škodou, ktorá mu údajne vznikla. Pri príprave jedla neporušil žiadnu povinnosť, ktorá by mohla byť bezprostrednou príčinou ochorenia. Nebolo preukázané, že príčinou ochorenia bolo porušenie povinností pri príprave.

Podľa § 420a ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí inému prevádzkovou činnosťou. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená a) činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri činnosti, b) fyzikálnymi, chemickými, prípadne biologickými vplyvmi prevádzky na okolie, c) oprávneným vykonávaním alebo zabezpečením prác, ktorými sa spôsobí inému škoda na nehnuteľnosti alebo sa mu podstatne sťažá alebo znemožní užívanie nehnuteľnosti.

Prevádzkovou činnosťou je podľa tejto úpravy taká činnosť súvisiaca s predmetom činnosti (spravidla podnikateľskej, obchodnej), ktorú fyzická alebo právnická osoba prevádzkovaním vyvíja. Predmet tejto činnosti je vymedzený v zriaďovacej listine, v oprávnení k podnikateľskej činnosti alebo v živnostenskom oprávnení. Predpokladom zodpovednosti podľa § 420a ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je protiprávny úkon, skôr určitá škodná udalosť, ktorá bola príčinou vzniku škody. Za prevádzkovú činnosť v zmysle § 420a ods. 1 Občianskeho zákonníka sa považuje i činnosť, ktorá bezprostredne, objektívne a fakticky predchádza, či nadväzuje na činnosť hlavnú.

Odvolačný súd (rovnako aj súd prvého stupňa) posudzoval po právnej stránke uplatnený nárok na náhradu škody podľa § 420a Občianskeho zákonníka, pričom má za to, že vznik uplatňovanej náhrady škody bol spôsobený prevádzkovou činnosťou žalovaného.

Niet pochýb o tom, že predmetom činnosti žalovaného podľa obchodného registra v rozhodnom období okrem iného, bolo prevádzkovanie pohostinskej činnosti a výroba hotových jedál.. Jeho zodpovednosť za škodu vzniknutú žalobcovi je potom potrebné posudzovať podľa ustanovenia § 420a Občianskeho zákonníka, pretože príčinou tejto škody bolo prevádzkovanie stravovacieho zaradenia, a teda vplyv tejto prevádzkovej činnosti žalovaného na zdravie žalobkyne. Z vykonaného dokazovania vyplýva jednoznačný záver, že u žalovaného bolo pri kontrole ktorú vykonával Regionálny úrad verejného zdravotníctva Bratislava - hlavné mesto so sídlom Bratislave na základe hlásenia epidemického výskytu prenosného ochorenia u jeho zamestnancov porušenie povinnosti ako prevádzkovateľa zariadenia spoločného stravovania podľa ustanovení § 26 ods. 4 písm.e/, b/, c/, f/ a l/ zákona číslo 355/2007 Z.z. Bol mu uložený aj postih vo výške 1.331,- Eur, za správny delikt . Kontrola bezpochyby zistila okrem iného porušovanie predpisov pri dodržiavaní zdravotnej neškodnosti uskladňovania surovín, polotovárkov, polotovarov hotových ponúk a nápojov a teda, že dochádzalo k skladovaniu surovín v rozpore so zákonom. Bolo zistené, že u viacerých konzumentov stravujúcich sa v tejto prevádzke, a teda v závodnej jedálni bola potvrdená kultivačne salmonela a zo šiestich zamestnancov kuchyne bola potvrdená u jednej pomocnej pracovníčky kuchyne bez klinických príznakov.

Podľa § 420a ods. 3 OZ zodpovednosti za škodu sa ten, kto ju spôsobil, zbaví, len ak preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastným konaním poškodeného.

Za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou podľa § 420a Občianskeho zákonníka zodpovedá poškodenému prevádzkovateľ takejto činnosti, a to bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nebanlivosť), ak je škoda v príčinnej súvislosti s prevádzkovou činnosťou; ide teda o objektívnu zodpovednosť, ktorá umožňuje širšie a dôslednejšie zabezpečenie náhrady takejto škody. Poškodený pri uplatňovaní svojho nároku nemusí dokazovať porušenie konkrétnej právnej povinnosti na strane prevádzkovateľa, ale len to, že škoda bola vyvolaná zvláštnou povahou prevádzkovej činnosti. Zbaviť sa jej možno iba v prípade, ak škoda bola spôsobená tzv. neodvratiteľnou udalosťou, ktorá však nemala pôvod v prevádzke alebo vo vlastnom konaní poškodeného. V danom prípade ak škoda spôsobená žalobcovi súvisela s prevádzkovou činnosťou žalovaného, ide o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Pretože k vzniku objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou sa nevyžaduje

porušenie právnej povinnosti ani zavinenie, nie je podstatné, či žalovaný porušil (neporušil) svoju prevenčnú povinnosť. Ak je teda daná zodpovednosť podľa § 420a Občianskeho zákonníka, je potrebné skúmať použitie ustanovenia § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka (tzv. liberáčny dôvod). Zbavenie sa zodpovednosti prevádzkovateľa (tzv. liberácia) je obmedzená na dva dôvody: neodvratiteľná udalosť a konanie poškodeného. Neodvratiteľnou udalosťou, nemajúcou pôvod v prevádzke je potrebné rozumieť živelnú udalosť (pohromu), ktorej nemohlo byť tým, kto činnosť prevádzkuje, zabránené, ani nemohla byť odvrátená, a to ani pri vynaložení takého úsilia, ktoré by bolo možné vynaložiť. K zbaveniu sa zodpovednosti môže dôjsť za situácie, že konkrétne okolnosti, ktorými bola škoda spôsobená, neboli touto prevádzkou vyvolané, vznikli mimo vlastnej prevádzkovej činnosti a nezávisle na vôli prevádzkovateľa. Ide o také okolnosti, ktoré objektívne nemajú svoj pôvod vo vnútri prevádzky a nesúvisia s organizáciou a riadením prevádzky.

Existenciu liberáčnych dôvodov preukazuje v súdnom konaní prevádzkovateľ. V danej veci bolo preukázané, že spôsobené ochorenie žalobkyne mohla vyvolať konzumácia jedla u žalovaného v uvedený deň. Z výpovede žalobkyne vyplýva, že v uvedený deň konzumovala len žemľovku. Išlo o porušenie právnych predpisov žalovaným v závodnej jedálni kde jedlo skonzumovala žalobkyňa, ktorú prevádzkuje žalovaný. Pokiaľ postup stanovený právnou normou nebol dodržaný, je aplikácia ustanovenia § 420a OZ správna.

K zbaveniu sa zodpovednosti (tzv. liberácia) môže dôjsť len za situácie, že konkrétne okolnosti, ktorými bola škoda spôsobená, neboli touto prevádzkou vyvolané, vznikli mimo vlastnej prevádzkovej činnosti a nezávisle na vôli prevádzkovateľa. V preskúmvanej veci ani odvolací súd nezistil aby zo strany žalovaného boli preukázané také okolnosti, ktoré by ho zbavili ako prevádzkovateľa zodpovednosti postupom podľa § 420a ods. 3 ods. 3 OZ. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namieta, že prvostupňový súd neposúdil podmienky prípadného spolupôsobenia škody zo strany žalobkyne respektíve, že prvostupňový súd neskúmal či nedošlo vlastným konaním poškodenej k vzniku ochorenia, odvolací súd udáva.

Podľa § 441 OZ, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Tomu, aby bola založená spoluzodpovednosť poškodeného podľa § 441 Občianskeho zákonníka musí predchádzať také konanie alebo opomenutie ktoré sa podieľalo na vzniku škody a medzi jeho konaním a škodlivým výsledkom musí byť vzťah príčiny a následku. Z vykonaného dokazovania nevyplýva žiaden záver o porušení povinnosti zo strany žalobkyne, žiadne jej konania ani opomenutie, ktoré by sa podieľalo na vzniku škody, ktorá jej vznikla.

Podľa ustálenej súdnej praxe súd rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné ak o ich pravdivosti nemal súd dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

Zákonná úprava obsiahnutá v ustanovení § 120 O.s.p. zakotvuje základné rozdiely medzi sporovým a nesorovým konaním. V sporovom konaní je založené na iných základoch ako dokazovanie v konaní nesorovom. Sporové konanie je ovládané prejednávajúcou zásadou. Účastník má preto povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 O.s.p.) a dôkaznú povinnosť.

Súd prvého stupňa vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula a nie je danej veci ani logický rozpor v hodnotení dôkazov prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z predmetov účastníkov alebo najavo vyšli inak z hľadiska ich závažnosti. Prvostupňový súd náležitým spôsobom odôvodnil a uviedol dôvody, pre ktoré nevykonával dôkazy navrhnuté žalovaným.

Súd prvého stupňa použil správny právny predpis na daný skutkový stav a správne a zákonne ho aplikoval.

Odvolacie námietky tak nepovažuje odvolací súd za dôvodné. Odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. vrátane správneho výroku o trovách konania napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. Námietky odvolateľa nesmerovali k uplatnenej výške škody.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Úspešná žalobkyňa si náhradu trov konania nevyčíslila v lehote troch dní postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd tak rozhodol o trovách konania postupom podľa § 151 ods. 2 O.s.p. Z obsahu spisu nevyplývajú žiadne trovy v odvolacom konaní, ktoré by žalobkyni vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.